

กฎ ก.พ.

ว่าด้วยการสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำส่วนราชการเป็นการชั่วคราว
พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ก.พ. โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี จึงออกกฎ ก.พ. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำกระทรวง ประจำกรม หรือประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี เป็นการชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมได้ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกรณีที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นนายแก้ต่างให้ และถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในตำแหน่งหน้าที่เดิมต่อไปจะเป็นอุปสรรคต่อการสืบสวน สอบสวน หรืออาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ

(๒) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำหรือละเว้นกระทำการใดจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำความผิดอาญา และผู้มีอำนาจดังกล่าวพิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำหรือละเว้นกระทำการนั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๓) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ และผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร และการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการนั้นเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

(๕) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญมีกรณีถูกสอบสวนเพราะหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ถ้าให้ผู้นั้นอยู่ในราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๖)

(๖) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีพฤติการณ์ไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งนั้น ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้สอบสวนแล้วเห็นว่าการณีนีมีมูล และถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในตำแหน่งเดิมต่อไป อาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ

(๗) กรณีอื่นที่มีเหตุผลความจำเป็นพิเศษเพื่อประโยชน์แก่ราชการโดยได้รับอนุมัติจาก ก.พ.

ข้อ ๓ การขอให้ ก.พ. พิจารณาอนุมัติกรณีตามข้อ ๒ (๗) ให้แสดงรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) คำชี้แจงเหตุผลความจำเป็นพิเศษเพื่อประโยชน์แก่ราชการ และระยะเวลาที่จะสั่งให้ประจำกระทรวง ประจำกรม หรือประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี

(๒) หน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการที่จะมอบหมายแก่ผู้ถูกสั่งให้ประจำกระทรวง ประจำกรม หรือประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔ การสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำกระทรวง ประจำกรม หรือประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งได้เป็นเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ผู้นั้นถูกสั่งเว้นแต่การสั่งตามข้อ ๒ (๗) ให้สั่งได้ไม่เกินกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ. แต่ต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ผู้นั้นถูกสั่ง

เมื่อมีการสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดให้ประจำกระทรวง ประจำกรม หรือประจำจังหวัดแล้ว และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่ายังมีเหตุผลความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะต้องให้ผู้นั้นประจำกระทรวง ประจำกรม หรือประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี ต่อไปเกินกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ขออนุมัติขยายเวลาต่อ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณีได้อีก แต่กำหนดเวลาที่ขอขยายนั้น เมื่อรวมกับกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งแล้วต้องไม่เกินหนึ่งปีหกเดือนนับแต่วันที่ผู้นั้นถูกสั่งให้ประจำกระทรวง ประจำกรม หรือประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้ขอขยายเวลาก่อนวันครบกำหนดเวลาเดิมไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

การขออนุมัติขยายเวลาตามวรรคสองให้นำความข้อ ๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕ การสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำกระทรวง ให้สั่งได้สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง

ข้อ ๖ การสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำกรม ให้สั่งได้สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ตำแหน่งประเภทวิชาการ และตำแหน่งประเภททั่วไป

ข้อ ๗ การสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำจังหวัด ให้สั่งได้สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ตำแหน่งประเภทวิชาการ และตำแหน่งประเภททั่วไป

ข้อ ๘ เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดให้ประจำกระทรวง ประจำกรม หรือประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี โดยมีเหตุผลความจำเป็นในกรณีใดเมื่อหมดความจำเป็นหรือครบกำหนดเวลาตามข้อ ๔ แล้ว ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งหน้าที่เดิม หรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

ข้อ ๙ การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญที่ถูกสั่งให้ประจำกระทรวง ประจำกรม หรือประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี ตามกฎ ก.พ. นี้ ให้ดำเนินการโดยถือเสมือนว่าข้าราชการพลเรือนสามัญที่ถูกสั่งนั้นดำรงตำแหน่งเดิม

ข้อ ๑๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถูกสั่งให้ประจำกระทรวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด อยู่ก่อนวันที่กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการกับกรณีดังกล่าวต่อไปตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด จนกว่าคำสั่งนั้นจะสิ้นผล

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.พ. ฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติว่า ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำส่วนราชการเป็นการชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมได้ตามที่กำหนดใน กฎ ก.พ. และการให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ. นี้